14

SANGVINIS PERORATIO,

34.1.C.21.

SIVE

DE CHRISTI DOMINI CRVCIATIBVS.

ORATIO

IO. BAPTISTAE GIATTINI

è Societate IESV

Habita

AD S. D. N. VRBANVM VIII.

IPSO PARASCEVES DIE

In Vaticano Pontificum Sacello.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ROMÆ, Ex Typographia Francisci Corbelletti. MDCXXXVII

SVPERIORVM PERMISSV.

Digitized by Google

EMINENTISSIMO,

ET REVERENDISS. D.

ALEXANDRO BICHIO S. R. E. CARDINALI AMPLISSIMO.

IO. CAROLVS BERINGVCCIVS F.

EX auguſtiſſimo terrarum Orbis Sacrario communiorem in lucem euoco illius orationem, cuius voce ad ampliorem in dies euocor Philoſophiæ lucem. Tuo illam patrocinio, PRINCEPS EMINENTISSIME, Tuique nominis Corona libentiſſimè præcin-

 go,

go, vt in publica Vrbis gratulatione non tàm ipſe Tibi hac obſequij ſignificatione plaudam, quàm Tuis cohoneſtatus inſignibus, mihi, meæque familiæ, quæ non minùs è ſanguine, quàm è Purpura Tua decorem traxit, publicè gratuler. Sinas igitur perhumaniter in amplitudinis Tuæ lumine Oratoris, meumque Tibi nomen addictiſſimum conſpici; nihil enim adeò tenue, obſcurum adeò proferetur, quod hoc ipſo non ſit maximum, maximèque conſpicuum, quod Tuum ſit. Vale.

SANGVINIS PERORATIO.

NOSTRÆ Mortalitatis patronus Dei Patris Verbum, BEATISSIME PATER, ſuſceptam hominis cauſam, planè perditam & deploratam, quam humanitatis miſerijs defor matus, ante Diuinę Iuſtitiæ tribunal ſeueriſſimum ad cleplydram triginta trium annorum efficaciſſima cordis operumq; facundia perpetuo dixit, in extrema tandem oratione profuſiſſima totius ſanguinis eloquentia perorauit. O quàm ſapienter Diuinus Orator partes inſtituit noſtræ defenſionis! in qua & amabilis infantia fuit exordium ſanè flexanimum, & Circumciſio paucis guttulis, & vno nomine Seruatoris totius cauſę compendiaria propoſitio, & ærumnoſæ vitæ labor enarratio miſerabilis infelicitatis humanæ, & indefeſſus in Euangelica ex-

curſione conatus,contentioſiſſima confirmatio,& tota deniq; per dolorem & ſanguinem vita profuſa vehementiſſima peroratio. Diuinum itaque ſanguinem perorantem, quem hodierna luce in Pontificia purpura inter pullata omnia ſolum rubeſcente cernimus adumbratum, gratæ mentis auribus audiamus. Ac prius quidem patronus amantiſſimus anteactam hominum cauſam, ſub ipſum perorationis initium mirabiliter confirmauit, producto ex amoris abdito tabulario, Diuini Corporis, & ſanguinis nouo teſtamento, quo Diuinitatis participes hæreditario iure inſtituebamur; deinde digreſſus à ſuis ſolitudinem petit, vt vox integra Sanguinis nullo intermixta murmure commiſerationis humanæ, diuino Iudici clarior ſonet; ibi ferociſſimis animi tortoribus aduocatis pauore, tædio, mœrore, vſque ad mortem triſtitia, Cor illis vltrò diſcerpendum tradit, vt ex interna pectoris carnificina ſanguis ad perorandum erumpat, Sanguis igitur diffluit toto corpore, ſed ſine vulnere, quia ſanguis vulnerum loquaciſſimus eſt ad vltionem vulnerantis; hic verò nihil exclamare nouerat niſi pacem: Iam concreſcit, vt pluuia manantis Sanguinis eloquentia, & iuſtitiæ Sole iam in occaſum vergente inter nubes, horroresque diuinę indignationis, Iris apparet reconciliationis internuncia, hoc eſt Angelus pacis,

qui

qui ſanguineum oratorem ſpe certa victoriæ confirmaret in cauſa. Adeſt interea mercator perditiſſimus cum ſacrilego emptorum grege, & amoris ſyngrapha, nempe oſculo proditionis impiæ mercaturam inſtituit; ſed impuriſſimi oſculi veſtigia impreſſa ſanguini peroranti, nouum os addidere, quo ſe ipſum, nequitiæ hominum in ſe transfuſæ reum proclamauit ad Patrem. Hic reus ſimul & Orator Dei filius, vile mancipium apud homines, triſte piaculum apud Deum raptatur, ſi cælum ſpectes, in ius, ſi terram, in iniuſtitiam, vt ſolo ſanguine cauſam peragat; ſtatim obmuteſcit lingua vehementiùs ſanguine præloquente; quod ſi quid effari cogitur ad alapæ temeritatem, ne ſilentium peruicax in contemptum Pontificis traheretur, ardentiùs multò ſanguis è liuenti gena vociferatur, vt mortales in Deum contumelioſi tam palmari patientis Dei contumeliæ condonentur. Sed quantus, & quàm validus orator fuit in noſtrum omnium cauſa, cum diuina facie palmis, pugnisque conciſa, ſputis indigniſſime fœdata, innumeris plane ludibrijs appetita, ſanguis innocens impuriſſimis ſordibus & pœdore contectus paternam miſericordiam compellauit! Iam tum emollitæ ſeueritatis ſigna prodidit cælum immiſſa repentina pluuia lacrymarum Petro, quæ ſublatam abiurationis flammam extingueret. Iam verò quantò

miſe-

miſerabiliùs inſontis cauſa præcipitabatur ab hominibus, tantò feliciùs apud Deum reſtituebatur hominum cauſa diuini Sanguinis patrocinio. Inſanæ veſtis, purpuræque ludibria, publica conſpiratio, præoptantium caput infame ſicarij facinoroſi, vis & irriſio ſatellitij per plateas,& limina magiſtratuum circumcurſantis, populorum execrationes, necem & crucem proclamantium, oratoris erant dedecora & ſordes, ſed ab eodem in defenſionis noſtræ ornamenta ſimul & argumenta vertebantur: is enim decebat ornatus illam perorationem, cuius vltima figura Crux eſſe debebat. Ea tamen contumeliarum decora,nimis frigida oratori tàm inflammato videntur, ardentiora ſanguinis ornamenta depoſcit. Tempeſtas ergo verberum crudeliſſima totum ſpecioſi corporis decorem, & formam depopulatur immaniter. Hinc in altum prouehitur ſanguinis eloquentia, quia plaga vndique, & vndique ſanguis. Voces ſanguinis, plagarumque clamores potentiſſimi delectant maximè Verbum æterni Patris pro mortalibus dum perorat. Gaudet dilacerari Diuinus reus, vt homini venis omnibus patrocinetur; Deus atrociſſimè diuerberatur, vt homo facundiſſime defendatur; quot enim ſunt verberum ictus, totidem nouæ ſanguinis voces diuerberant pectus iudicis ad miſericordiam. Dum omnium ferè membrorum ſanguis agit copioſiſ-

ſimè

ſimè cauſam noſtram, in capite, hoc eſt, hominis regia, regius ſanguis occluſus taceat? En illi nouo crudelitatis machinamento multiplex etiam aperitur ad proclamandum via; Sertum è vepribus diuino capiti altè defigitur, & per aculeos cerebri ſanguis exiliens aculeatis planè vocibus Patrem ferit. Iam Rex euadit è reo, ſceptro arundineo, corona ſpinea, purpura ioculari; nec mirum: hæc enim figura rei tanto ſanguine declamantis, nunc maximè regnat, cum homines ex reis efficit cæli Reges: ecce homo in reo pœnarum Rege reſtitutus æternæ beatitatis in regnum. Dolorum Rex non aliud amat ſolium, niſi Crucem, & qui ſanguine cauſam dicit, aptiùs Crucis è ſugeſto perorat. Sed prius vt pondus adderet ſanguinis eloquentiæ, Crucem baiulat, & plagis pondere exacerbatis voces ponderoſas emittit. Defixus Cruci ſuſtollitur, ſolis pedum, palmarumque vulneribus inſiſtens, vt noſtra, quam ſuſceperat cauſa, tota ſecum penderet à vulneribus. Gaudet ſuomet pondere ſua ſibi vulnera recrudeſcere, quia ſic fortiùs in momenta proclamant: Meritò quidem non plantis, ſed plagis ſuſtentatur orator, qui facundiæ pondus collocauit in ſanguine: feliciter ſuper vulnera moritur, qui ſibi vitam fabricauit ad vulnera. Trabales illi claui, ferreæ ſunt vulnerum linguæ, & facundiſſimæ ſanguinis oratrices; repulſam ferre non poſ-

poſſunt, quia nimium habent ponderis, dum ſuſtinent Deum. Interea ſitientis os felle imbutum mellea profatur verba; nihil enim dulciùs amorem loquitur, quàm fel amantis. Moribundo tandem Deo lux Orbis extinguitur, vt in ſquallore, ac tenebris miſerabiliùs noſtram cauſam abſoluat. Moritur toto ſanguine, toto corporis ſpiritu proclamante, vt non ſolùm verba pro cauſa, ſed totam animam in verba profundat. Profuſa vita abſoluta videbatur oratio; ſed ſanguis etiam poſt mortem eloquens eſt. Aliquid ſanguinis & aquæ ſupererat circa cor; mutum adhuc, quia non habet os vulneris: ſed aperto latere profluxit tota illa copia; & quoniam non potuerat viuum, cor mortuum perorauit: Sic perorat, qui amat.

D I X I.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

L A V S D E O.